

КОНВЕНСИЯ

**байни
Ҷумҳурии Тоҷикистон**

ва

Ҷумҳурии Австрия

**оид ба
канорагирӣ аз андозбандии
дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ
аз супоридани андозҳо аз даромад ва сармоя**

Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия бо хоҳиши густариш ва таҳкими ҳамкориҳои иқтисодӣ, илмию техникӣ ва фарҳангии байни ҳарду Давлатҳо қарор доданд, ки Конвенсияи мазкурро ба имзо расонида, ба мувофиқати зерин расиданд:

Моддаи 1

Ашхосе, ки нисбати онҳо ин Конвенсия истифода бурда мешавад

Конвенсияи мазкур нисбати он шахсоне истифода бурда мешавад, ки резиденти як ё ҳарду Давлати Аҳдкунанда мебошанд.

Моддаи 2

Андозҳое, ки нисбати онҳо Конвенсия татбиқ мегардад

1. Конвенсияи мазкур нисбат ба андозҳо аз даромад ва сармое, ки аз номи яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ё воҳидҳои маъмурию ҳудудӣ ё мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ, сарфи назар аз шакли ситонидани онҳо, ситонида мешаванд, татбиқ карда мешавад.

2. Андозҳо аз даромад ҳамаи андозҳое ҳисобида мешаванд, ки аз маблағи умумии даромад, маблағи умумии сармоя ё аз қисмҳои алоҳидаи ин унсурҳо, аз ҷумла андоз аз даромади бегона кардани амволи манқул ва ғайриманқул, андозҳо аз маблағи умумии музди меҳнат ва подош, ки корхонаҳо мепардозанд, инчунин андозҳои даромад аз болоравии арзиши сармоя ситонида мешаванд.

3. Ба андозҳои амалкунандае, ки амали Конвенсия татбиқ мегардад, аз ҷумла инҳо мансубанд:

а) дар Австрия:

(i) андози даромад;

(ii) андози корпоративӣ;

(iii) андози замин;

(iv) андоз аз корхонаҳои кишоварзӣ васоҳаи ҷангал;

(v) андоз аз арзиши қитъаҳои азхуднашудаи сохтмонӣ

(ки минбаъд андозҳои Австрия номида мешаванд);

б) дар Ҷумҳурии Тоҷикистон:

(i) андози даромад аз шахсони воқеӣ (андоз аз даромади шахсони воқеӣ);

(ii) андоз аз фоидаи шахсони ҳуқуқӣ;

(iii) андоз аз амволи ғайриманқул

(ки минбаъд "андозҳои Тоҷикистон" номида мешаванд).

4. Конвенсия ҳамчунин нисбати ҳама гуна андозҳои ба ин монанд ва аз рӯи ҳислаташон яхелае, ки баъди санаи ба имзо расидани Конвенсияи мазкур ба иловаи андозҳои мавҷуда ё ки бар ивази онҳо ситонида мешаванд, мавриди татбиқ қарор мегирад. Мақомоти

салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда якдигарро аз ҳар гуна тағйироти назаррасе, ки ба қонунгузорию андози онҳо ворид карда мешаванд, огоҳ месозанд.

Моддаи 3

Мафҳумҳои умумӣ

1. Барои мақсадҳои Конвенсияи мазкур ба чуз дар мавриде, ки матн маъноӣ дигарро надорад:

а) истилоҳи “Давлати Аҳдкунанда” ва “Давлати дигари “Аҳдкунанда” вобаста ба матн маъноӣ Австрия ё Тоҷикистонро дорад;

б) истилоҳи “Австрия” маъноӣ Ҷумҳурии Австрияро дорад;

с) истилоҳи “Тоҷикистон” маъноӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳангоми истифодабарӣ ба маъноӣ ҳуқуқи қаламрав, обҳои дохилӣ, фазои онро дорад, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон дар он метавонад ҳуқуқҳои мустақил ва доираи ҳуқуқҳо, аз ҷумла ҳуқуқи истифодаи қабри замин ва захираҳои табииро мутобики меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ амалӣ намояд ва дар он қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон амал мекунад;

д) истилоҳи “шахс” маъноӣ шахси воқеӣ, ширкат ва ҳар кадом дигар иттиҳодияи шахсонро дорад;

е) истилоҳи “ширкат” маъноӣ ҳама гуна муассисаи корпоративӣ ё ҳар гуна иттиҳодро дорад, ки барои мақсадҳои андозбандӣ ҳамчун муассисаи корпоративӣ доништа мешавад;

ф) истилоҳи “корхона” нисбати амалӣ гардонидани ҳама гуна фаъолияти соҳибкорӣ истифода мегардад;

г) мафҳумҳои “корхонаи Давлати Аҳдкунанда” ва “корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда» мутобикан маъноӣ корхонае, ки резиденти як Давлати Аҳдкунанда идора менамояд ва корхонаеро дорад, ки резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда идора мекунад;

ҳ) истилоҳи “ҳамлу нақли байналхалқӣ” маъноӣ ҳама гуна боркашонӣро тавассути кишти ё тайёра дорад, ки корхонае истифода мегардад, ки маҳалли идоракунии аслии он Давлати Аҳдкунанда мебошад, ба ғайр аз он ҳолатҳое, ки кишти ё тайёра танҳо байни маҳалҳои дар қаламрави Давлати дигари Аҳдкунанда қарордошта истифода мегардад;

i) истилоҳи “шахси миллӣ” маъноӣ:

(i) ҳар шахси воқеие, ки шаҳрвандии Давлати Аҳдкунандаро дорад;

(ii) ҳар шахси ҳуқуқӣ, ширкат ё ассотсиятсияро дорад, ки мувофиқи қонунгузориҳои ҷорӣи Давлати Аҳдкунанда ин мақоми худро гирифтааст;

j) истилоҳи “мақомоти салоҳиятдор”:

(i) дар мавриди Австрия – Вазири федералии молия ё намояндаи ваколатдори он;

(ii) дар мавриди Тоҷикистон – маъноӣ Вазорати молия ва ё намояндаи ваколатдори онро дорад;

к) истилоҳи “фаъолияти соҳибкорӣ” хизматрасонии касбӣ ва анҷоми фаъолияти дигари дорои хусусияти мустақилро дар бар мегирад.

2. Дар ҳар мавриди истифодаи Конвенсияи мазкур аз ҷониби Давлати Аҳдкунанда, ҳар истилоҳе, ки дар он муайян нашудааст, агар дар ин матн мазмуни дигар нагирад, бояд ҳамон мазмунро дошта бошад, ки қонунгузориҳои ҳамин Давлат нисбати андозҳои муқаррар намудааст, ки ин Конвенсия нисбати онҳо татбиқ мешавад. Ҳар маъно тибқи қонунгузориҳои андозӣ ҳамин Давлат нисбат ба маъноӣ ҳамин истилоҳ дар дигар соҳаҳои қонунгузориҳои ҳамин Давлат бартарӣ дорад.

Моддаи 4

Резидент

1. Барои мақсадҳои Конвенсияи мазкур истилоҳи “резиденти Давлати Аҳдкунанда” маъноӣ ҳар шахсро дорад, ки мувофиқи қонунгузориҳои ин Давлат дар он дар асоси маҳалли истиқомат, маҳалли доимии бӯдо бош, маҳалли идоракунӣ, маҳалли ҷойгиршавии мақоми роҳбарикунанда ё дигар меъёрҳои ҳамин хусусиятро дошта бояд мавриди андозбандӣ қарор гирад, инчунин ин Давлат ва ҳар воҳиди маъмурию ҳудудӣ ё мақомоти маҳаллии ҳокимиятро дар бар мегирад. Вале ин истилоҳ ҳар шахсро, ки бояд дар ин Давлат танҳо аз рӯи даромад аз манбаъҳои дар ин Давлат ба даст овардааш ё аз рӯи сармояи дар он Давлат доштааш андозбандӣ гардад, дар бар намегирад.

2. Дар ҳолате, ки мувофиқи муқаррароти банди 1 ин модда шахси воқеӣ резидентӣ ҳарду Давлати Аҳдкунанда бошад, мақоми вай ба тариқи зайл муайян карда мешавад:

а) шахс резиденти танҳо ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки дар он маҳалли истиқомати доимӣ дорад; агар вай дар ҳарду Давлат маҳалли истиқомати доимӣ дошта бошад, пас вай резиденти ҳамон Давлате доништа мешавад, ки ӯ дар он ҷо робитаҳои нисбатан зичи шахсӣ ва иқтисодӣ (маркази манфиати ҳаётӣ) дошта бошад;

б) агар Давлатеро, ки шахс дар он маркази манфиати ҳаётӣ дорад, муайян кардан ғайриимкон бошад, ё ки вай дар ҳеҷ яке аз ин Давлатҳо маҳалли истиқомати доимӣ ва барояш дастрас надошта бошад, пас вай резиденти ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки одатан дар он истиқомат мекунад;

с) агар вай маъмулан дар ҳарду Давлат истиқомат кунад, ё ки дар ҳеҷ яке аз ин Давлатҳо истиқомат накунад, он гоҳ ӯ резиденти ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки шахси миллии он мебошад;

д) агар вай шахси миллии ҳарду Давлат бошад, ё шахси миллии ҳеҷ яке аз онҳо набошад, он гоҳ мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда кӯшиш мекунанд, ки масъаларо бо розигии ҳамдигар ҳал намоянд.

3. Агар шахс тибқи муқаррароти банди 1 ин модда шахси воқеӣ набуда, резиденти ҳарду Давлати Аҳдкунанда бошад, пас вай танҳо резиденти ҳамон Давлате ҳисобида мешавад, ки мақоми воқеии идоракунии он дар он ҷо қарор дорад.

Моддаи 5

Муассисаи доимӣ

1. Барои мақсадҳои Созишномаи мазкур истилоҳи «муассисаи доимӣ» маънои маҳалли доимии фаъолиятро дорад, ки тавассути он фаъолияти соҳибкории корхона пурра ё қисман ба амал бароварда мешавад.

2. Истилоҳи "муассисаи доимӣ" аз ҷумла инҳоро дар бар мегирад:

а) маҳалли идоракунӣ;

б) шӯъба;

с) идора;

д) фабрика;

е) устохона;

f) кон, чоҳи нафт ё газ, кон ё маҳалли дигари истихроҷи захираҳои табиӣ.

3. Майдончаи сохтмонӣ ё объекти насб ё васлшаванда танҳо дар он ҳолат намояндагии доимиро ташаққул медиҳанд, ки бештар аз 12 моҳ вуҷуд дошта бошанд.

4. Сарфи назар аз муқаррароти қаблии ин модда истилоҳи «муассисаи доимӣ» ҳамчун дарбаргирандаи инҳо баррасӣ намегардад:

a) истифодабарии иншоот танҳо ба мақсади нигоҳдорӣ, намоиш ё содироти мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта;

b) нигоҳдории захираҳои мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта танҳо ба мақсади нигоҳдорӣ, намоиш ё содирот;

c) нигоҳдории захираҳои мол ё маснуоти ба корхона тааллуқдошта танҳо бо мақсади коркарди онҳо аз тарафи дигар корхона;

d) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо ба мақсади хариди мол ё маснуот ва ё ҷамъоварии маълумот барои корхона;

e) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо бо мақсади амалӣ сохтани ҳар фаъолияти дигари хислати тадорукот ё кӯмакрасонӣ дошта барои ҳамин корхона;

f) нигоҳдории маҳалли фаъолияти доимӣ танҳо барои амалӣ намудани ҳар комбинатсияи намудҳои фаъолияти дар зербандҳои аз а) то е) номбаршуда, ба шарте ки маҷмӯи фаъолияти маҳалли фаъолияти доимӣ, ки дар натиҷаи чунин комбинатсия ба миён омадааст, хусусияти тадорукотӣ ё кӯмакрасон дошта бошад.

5. Сарфи назар аз муқаррароти бандҳои 1 ва 2, агар шахси дигар – на агенти ҳуқуқи мустақилонадошта, ки нисбати вай дар банди 6 ҳамин модда гуфта мешавад, аз номи корхона амал карда, дар Давлати Аҳдкунанда ваколати бастанӣ қарордодхоро аз номи корхона дошта бошад, пас корхонаи мазкур нисбати ҳама гуна фаъолият, ки ин шахс барои корхона анҷом медиҳад, ба истиснои ҳолатҳое, ки агар фаъолияти чунин шахс бо фаъолияти дар банди 4 зикргардида маҳдуд карда шуда бошад, ва ин фаъолият агар таввасути маҳалли фаъолияти доимӣ амалӣ гардад ҳам, вале мувофиқи муқаррароти ин банд ин маҳалли фаъолияти доимиро ба муассисаи доимӣ табдил насозад, ҳамчун корхонаи дорой муассисаи доимӣ дар ҳамин Давлат доништа мешавад.

6. Корхонаи Давлати Аҳдкунанда ҳамчун корхонаи дорoi муассисаи доимӣ дар Давлати дигари Аҳдкунанда танҳо ба он хотир ҳисобида намешавад, ки вай фаъолияти соҳибкориро дар ҳамин Давлат таввассути брокер, агенти комиссионӣ ё агенти дигари мақоми мустақилдошта анҷом медиҳад, ба шарте ки чунин ашхос дар доираи фаъолияти маъмулии соҳибкории худ амал кунанд.

7. Далели он, ки ширкате, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда буда, ширкати резиденти Давлати дигари Аҳдкунандаро назорат мекунад ё таҳти назорати он қарор мегирад ё ки фаъолияти соҳибкориро дар ҳамон Давлати дигар (таввасути муассисаи доимӣ ё ба тариқи дигар) амалӣ месозад, яке аз ин ширкатҳоро ба муассисаи доимии ширкати дигар табдил намедиҳад.

Моддаи 6

Даромад аз амволи ғайриманқул

1. Даромади бадастовардаи резиденти Давлатҳои Аҳдкунанда аз амволи ғайриманқул (аз ҷумла даромад аз кишоварзӣ ва хоҷагии ҷангал), ки дар Давлати дигари Аҳдкунанда қарор дорад, метавонад дар Давлати дигар мавриди андозбандӣ қарор гирад.

2. Истилоҳи "амволи ғайриманқул" ҳамон маъноеро дорад, ки мувофиқи қонунгузории Давлати Аҳдкунанда, ки амволи мавриди баррасӣ дар қаламрави он ҷойгир аст, дорад. Ин истилоҳ дар ҳама ҳолат амволи нисбати амволи ғайриманқул ёрирасон, ҷорво ва таҷҳизоти дар кишоварзӣ ва хоҷагии ҷангал истифодашаванда, ҳуқуқҳои, ки нисбати онҳо муқаррароти ҳуқуқи умумӣ дар мавриди моликияти замин истифода мешаванд, узурфрукти амволи ғайриманқул ва ҳуқуқ ба пардохтҳои тағйирёбанда ва танзимшавандаи ба сифати ҷубронпулӣ барои коркард ё ҳуқуқи коркарди захираҳои табиӣ, манъбаҳо ва дигар канданиҳои табиӣ пардохтшавандаро дар бар мегирад. Киштиҳои баҳрӣ ва тайёраҳо ба сифати амволи ғайриманқул доништа намешаванд.

3. Муқаррароти банди 1 ҳамчунин нисбати даромади аз истифодаи мустақими амволи ғайриманқул, ба иҷора додан ё истифодаи амволи ғайриманқул дар ҳар шакли дигар бадастомада татбиқ карда мешавад.

4. Муқаррароти бандҳои 1 ва 3 инчунин нисбат ба даромад аз амволи ғайриманқули корхона татбиқ мегарданд.

Моддаи 7

Фоида аз фаъолияти тиҷоратӣ

1. Фоидаи корхонаи Давлати Аҳдкунанда танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешавад, агар чунин корхона дар Давлати дигари Аҳдкунанда фаъолияти тиҷоратиро аз тариқи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта амалӣ насозад. Агар корхона фаъолияти тиҷоратиро таври дар боло зикргардида амалӣ созад, фоидаи корхона метавонад дар Давлати дигар андозситонӣ шавад, лекин танҳо дар он қисмате, ки ба ин муассисаи доимӣ тааллуқ дорад.

2. Бо дарназардошти муқаррароти банди 3, агар корхонаи Давлати Аҳдкунанда фаъолияти тиҷоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунанда аз тариқи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта амалӣ созад, пас дар ҳар кадом Давлати Аҳдкунанда ба чунин муассисаи доимӣ фоидае мансуб мегардад, ки вай метавонист ба даст оварад, агар он корхонаи мустақил ё ҷудогона буда, бо айнан ҳамон фаолият ё фаъолияти шабеҳ дар ҳамон хел шароит ё шароити шабеҳи он машғул шуда, аз корхонае, ки муассисаи доимии он мебошад, комилан мустақилона амал мекард.

3. Ҳангоми муайян кардани фоидаи муассисаи доимӣ тарҳ кардани хароҷоти барои мақсадҳои муассисаи доимӣ сарфшуда, аз ҷумла хароҷоти идоравӣ ва умумии маъмурӣ, сарфи назар аз он, ки ин хароҷот дар Давлати Аҳдкунандае, ки он ҷо муассисаи доимӣ қарор дорад, сарф шудааст ё дар ҳар ҷои дигар, иҷозат дода мешавад.

4. Агар дар Давлати Аҳдкунанда муайян намудани фоидаи мансуб ба муассисаи доимӣ дар асоси тақсимои мутаносиби маблағи умумии фоидаи корхона байни сохторҳои гуногуни он таҷрибаи маъмулӣ бошад, пас ҳеҷ ҳолати дар банди 2 ҳамин модда буда ба Давлати Аҳдкунанда муайян намудани фоидаи андозбандишавандаро тавассути чунин тақсимои маъмулӣ манъ намекунад; вале усули интихоб намудани тақсимои бояд натиҷаҳои мувофиқ ба принсипҳои дар ин модда ҷойдоштаро диҳад.

5. Ҳеҷ фоида танҳо дар асоси хариди мол ё маснуот аз тарафи муассисаи доимӣ барои корхона ба ин муассисаи доимӣ мансуб доништа намешавад.

6. Барои мақсадҳои бандҳои пешина фоидаи ба муассисаи доимӣ тааллуқдошта ҳар сол бо як усул муқаррар карда мешавад, ба шарте ки барои тағйир додани ин тартиб ягон хел асоси эътимоднок ва кофӣ вучуд надошта бошад.

7. Агар фоида намудҳои даромади дар моддаҳои дигари ин Конвенсия ба таври ҷудогона зикргардидаро дар бар гирад, пас муқаррароти моддаҳои мазкур ба муқаррароти ин модда дахлат намекунад.

Моддаи 8

Ҳамлу нақли байналмилалӣ

1. Фоида аз истифодаи киштиҳо ё тайёраҳо дар ҳамлу нақли байналмилалӣ танҳо дар ҳамаи Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ мешавад, ки маҳалли аслии идоракунии корхона дар он ҷо қарор дорад.

2. Агар маҳалли идоракунии аслии корхонаи киштиронӣ дар кишти қарор дошта бошад, пас чунин ҳисоб меёбад, ки он дар ҳамаи Давлати Аҳдкунанда қарор дорад, ки дар он бандари бақайдгирии кишти воқеъ аст ва дар сурати набудани чунин бандари бақайдгирӣ – дар ҳамаи Давлати Аҳдкунандае, ки идоракунандаи кишти резиденти он мебошад.

3. Муқаррароти банди 1 ҳамин мода нисбати фоида аз иштирок дар пул, корхонаи муштарак ё ташкилоти байналмилалӣ оид ба истифодабарии воситаҳои нақлиёт мавриди истифода қарор мегирад.

Моддаи 9

Корхонаҳои муттаҳидкардашуда

1. Агар:

а) корхонаи Давлати Аҳдкунанда ба таври мустақим ё ғайримустақим дар идоракунӣ, назорат ва ё сармояи корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда ширкат намояд; ё

б) ҳуди ҳамин ашхос ба таври мустақим ё ғайримустақим дар идоракунӣ, назорат ё сармояи корхонаи як Давлати Аҳдкунанда ва корхонаи Давлати дигари Аҳдкунанда иштирок намоянд,

ва дар ҳар кадом ҳолат байни ду корхона дар муносибатҳои тиҷоратӣ ва молиявӣ онҳо шароит муҳайё ё муқаррар карда шавад, ки аз муносибатҳои дар байни ду корхонаи мустақил вучуддошта фарқ кунад, пас ҳар гуна фоидае, ки метавонист ба яке аз ин корхонаҳо ҳисоб карда шавад, вале бинобар мавҷуд будани чунин шароит гузаронида нашудааст, метавонад ба фоидаи корхонаи мазкур дохил карда шуда, мутобиқан мавриди андозбандӣ қарор дода шавад.

2. Агар як Давлати Аҳдкунанда фоидаеро, ки нисбати он корхонаи Давлати Аҳдкунандаи дигар барои он дар ҳамин Давлати дигар андозбандӣ шудааст, ба фоидаи корхонаи ҳамин Давлат дохил карда, мутобиқан андозбандӣ кунад, ва фоидаи бо ҳамин тариқ дохил кардашуда фоидае бошад, ки ба корхонаи Давлати аввал зикршуда ҳисоб шуда метавонист, агар шароити байни ин ду корхона муқарраршуда ҳамон тавре бошанд, ки байни ду корхонаи мустақил мавҷуданд, пас ин Давлати дигар ба маблағи андози дар он аз фоида гирифташуда тасҳеҳоти дахлдор ворид менамояд. Ҳангоми муайян кардани чунин тасҳеҳот ба таври бояду шояд дигар муқаррароти ин Созишнома ба инобат гирифта мешавад ва мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда дар ҳолатҳои зарурӣ бо ҳамдигар машварат мегузаронанд.

Моддаи 10

Дивидендҳо

1. Дивидендҳое, ки ширкати резиденти яке аз Давлати Аҳдкунанда ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мепардозад, мумкин аст дар ҳамин дигар Давлат андозбандӣ шавад.

2. Вале чунин дивидендҳо мумкин аст инчунин дар он Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ шаванд, ки резиденти он ширкате мебошад, ки дивидендҳоро мувофиқи қонунгузориҳои ҳамин Давлат мепардозад, аммо агар соҳиби воқеии дивидендҳо резиденти Давлати Аҳдкунанда бошад, пас андози ситонидашаванда набояд зиёда аз

а) 5 маҷмӯи маблағи дивидендҳо, агар соҳиби воқеӣ ширкате (на рафоқат) бошад, ки камаш 15% сармояи ширкати пардохткунандаи дивидендҳоро соҳиб бошад;

б) 10% маблағи умумии дивидендҳо дар ҳамаи ҳолатҳои боқимонда.

Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда бо мувофиқаи мутақобила усули истифодаи ин маҳдудиятро муқаррар менамоянд.

Ин банд ба андозбандии ширкат нисбат ба фоидае, ки аз он дивидендҳо пардохта мешаванд, даҳолат надорад.

3. Истилоҳи "дивидендҳо" ҳангоми истифода дар ҳамин модда маънои даромад аз саҳмияҳо, саҳмияҳои «жуиссанс» ё ҳуқуқи «жуиссанс», саҳмияҳои саноати истихроҷи маъданҳои кӯҳӣ, саҳмияҳои муассисон ё дигар ҳуқуқҳо, ки ўҳдадорӣ қарзии барои иштирок дар тақсими фоида ҳуқуқдиханда нестанд, инчунин даромад аз ҳуқуқҳои дигари корпоративиро дорад, ки ба монанди даромад аз саҳмияҳо

тибқи қонунгузориҳои ҳамон Давлате, ки ширкати тақсимкунандаи фоида резиденти он мебошад, бояд андозбандӣ гардад.

4. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамин модда дар мавридҳои истифода намешаванд, агар соҳиби воқеии дивидендҳои резиденти Давлати Аҳдкунанда буда, ҷаъолияти тижоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунандае анҷом диҳад, ки дар он ширкате, ки дивиденд месупорад, ба воситаи муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта резидент мебошад ва холдинге, ки нисбати он дивиденд пардохта мешавад, воқеан ҳам бо муассисаи доимӣ алоқаманд бошад. Дар ин ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор дода мешавад.

5. Агар ширкате, ки резиденти як Давлати Аҳдкунанда мебошад, дар Давлати дигари Аҳдкунанда фоида ё даромад ба даст оварад, ин Давлати дигари Аҳдкунанда наметавонад аз дивидендҳои ин ширкат пардозанда андоз ситонад, ба истиснои он ҳолатҳои, ки чунин дивидендҳо ба резиденти ин Давлати дигари Аҳдкунанда пардохта шаванд, ё ки агар холдинге, ки ба он дивидендҳо пардохта мешаванд, воқеан ҳам ба муассисаи доимии дар ҳамин Давлати дигари Аҳдкунанда қарордошта мансуб бошад, инчунин аз даромади тақсимнашудаи ширкат андоз ситонида наметавонад, ҳатто агар дивидендҳои пардохташаванда ё фоидаи тақсимнашуда пурра ё қисман аз даромад ё фоидаи дар ҳамин Давлати Аҳдкунанда бадастомада иборат бошад.

Моддаи 11

Ҷоизҳо

1. Ҷоизҳои, ки дар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ба амал омада, ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда пардохта мешаванд, танҳо дар ҳамин Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ карда мешаванд.

2. Аммо чунин ҷоизҳо метавонанд инчунин дар Давлати Аҳдкунандае, ки дар он ҳосил шудаанд, мувофиқи қонунгузориҳои ҳамин Давлат андозбандӣ шаванд, вале агар соҳиби воқеии ин ҷоизҳои резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда бошад, пас андози дар чунин ҳолат ситондашаванда набояд аз 8 ҷоизи маблағи умумии ҷоизҳои зиёдтар бошад.

Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда бо мувофиқаи мутақобила усули истифодаи ин маҳдудиятро муқаррар менамоянд.

3. Сарфи назар аз муқаррароти банди 2, ҷоизҳои мансуб ба банди 1 бояд танҳо дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ шаванд, ки

резиденти он гиранда мебошад, агар чунин гиранда соҳиби воқеи фоишҳои ин Давлат бошад, инчунин:

а) ҳамин Давлат, ё бонки марказӣ, воҳиди маъмурию ҳудудӣ ё мақоми маҳаллии ҳокимияти он бошад;

б) агар фоишҳо аз тарафи Давлате, ки фоишҳо дар он ба миён омадаанд, ё воҳиди маъмурию ҳудудӣ, мақоми маҳаллии ҳокимият ё мақоми қонунгузорӣ пардохта шаванд;

с) агар қарз ё ўҳдадории қарзӣ, ки аз рӯи он фоишҳо пардохта мешаванд, ба Давлат ё воҳиди маъмурию ҳудудӣ, мақоми маҳаллии ҳокимият ё муассисаи оид ба маблағгузорию содиротӣ тааллуқ доранд ё аз ҷониби онҳо ҳосил, таъмин, кафолат дода ё суғурта карда шудаанд;

д) ташкилоти молиявӣ бошад;

е) агар фоишҳо нисбати қарзе пардохта шаванд, ки дар натиҷаи ба насия фуруҳтани ҳар таҷҳизот, мол ё хизматрасонӣ ба миён омадааст.

4. Истилоҳи “фоишҳо” ҳангоми истифода дар ҳамин модда маънои даромад аз ҳар намуди ўҳдадорию қарзӣ, сарфи назар аз таъминот бо ипотека ва ҳуқуқи иштирок дар фоидаи қарздор, аз ҷумла даромад аз қоғазҳои қиматноки ҳукумати ва вомбаргҳо ё ўҳдадорию қарзӣ, аз ҷумла мукофотҳо ва бурдҳои ин қоғазҳои қиматнок, вомбаргҳо ё ўҳдадорию қарзиро дорад. Барои мақсадҳои ин модда ҷаримаҳо барои сари вақт анҷом надодани пардохтҳо ба сифати фоишҳо баррасӣ карда намешаванд.

5. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 дар ҳолате истифода бурда намешавад, ки агар соҳиби воқеи фоишҳо резиденти яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда буда, фаъолияти тиҷоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунандае анҷом диҳад, ки дар он фоишҳо тавассути муассисаи доимии дар он ҷо қарордошта ташкил меёбанд, ва ўҳдадорию қарзӣ, ки дар асоси онҳо фоишҳо пардохта мешаванд, ҳақиқатан ҳам ба чунин муассисаи доимӣ тааллуқ дошта бошанд. Дар чунин маврид муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегиранд.

6. Чунин ҳисобида мешавад, ки фоишҳо дар Давлати Аҳдкунанда ҳамон вақт ташаккул меёбанд, ки агар пардохткунанда резиденти ҳамин Давлат бошад. Вале агар шахси пардозандаи фоишҳо, сарфи назар аз он ки вай резиденти Давлати Аҳдкунанда ҳаст ё не, дар Давлати Аҳдкунанда муассисаи доимӣ дошта бошад ва вобаста ба ин қарзе пайдо шуда бошад, ки аз рӯи он фоишҳо пардохта мешаванд ва хароҷоти марбут ба пардохти ин фоишҳоро муассисаи доимӣ анҷом

диҳад, пас чунин шуморида мешавад, ки фоизҳо дар ҳамаи Давлате ташкил ёфтаанд, ки он ҷо муассисаи доимӣ қарор дорад.

7. Агар дар ҳолати мавҷуд будани муносибатҳои махсус миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии фоизҳо, ё ки байни ҳардуи онҳо ва шахси дигари сеюм маблағи фоизҳои ба ӯҳдадорихои қарзӣ тааллуқдошта, ки дар асоси он пардохта мешавад, аз маблағе, ки миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии фоизҳо дар мавриди мавҷуд набудани ин муносибатҳо мумкин буд мувофиқ қунонида шавад, зиёд бошад, пас муқаррароти ҳамаин модда танҳо дар мавриди маблағи дар охир қайдкардашуда истифода бурда мешавад. Дар чунин ҳолат қисми зиёдатии пардохт мутобиқи қонунгузориҳои ҳар кадом Давлатҳои Аҳдкунанда бо дарназардошти дигар муқаррароти ин Конвенсия мавриди андозбандӣ қарор мегирад.

Моддаи 12

Роялти

1. Роялтии дар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ташаккулёфта ва ба соҳиби воқеӣ, ки резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мебошад, пардохташаванда метавонад дар ҳамаин Давлати дигар мавриди андозбандӣ қарор гирад.

2. Аммо, чунин роялти метавонад дар Давлати Аҳдкунанда, ки он ташаккул меёбад, тибқи қонунгузориҳои ҳамаин Давлат таҳти андозбандӣ қарор гирад, вале агар гирандаи роялти ва соҳиби воқеии роялти резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда бошад, пас андози бо чунин тариқ ситонидашаванда набояд аз 8 фоизи маблағи умумии роялти зиёдтар бошад.

3. Истилоҳи “роялти” ҳангоми истифода дар ин модда маънои ҳар намууди пардохтеро дорад, ки ба сифати подош барои истифода ё пешниҳоди ҳуқуқи истифода аз ҳар ҳуқуқи муаллифӣ барои осори бадеӣ, санъат ё илм, аз ҷумла кинофилмҳо ва филмҳо ё сабтҳо барои радиошунавонӣ ва телевизион, ҳар гуна патентҳо, аломати тиҷоратӣ, дизайн ё модел, нақша, формула ё раванди махфӣ ё маълумоти вобаста ба таҷрибаи саноатӣ, тиҷоратӣ ё илмӣ гирифта шудааст.

4. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамаин модда мавриди истифода қарор намегирад, агар соҳиби воқеии роялти резиденти як Давлати Аҳдкунанда буда, фаъолияти соҳибкориашро дар Давлати дигари Аҳдкунанда анҷом диҳад, ки он ҷо роялти тавассути муассисаи доимии дар он қарордошта ташаккул меёбад, ва ҳуқуқ ё амволе, ки дар асоси онҳо роялти супорида мешавад, дар воқеъ бо муассисаи доимӣ

алоқаманд бошанд. Дар чунин маврид вобаста ба ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегиранд.

5. Чунин шуморида мешавад, ки роялти дар Давлати Аҳдкунанда ба миён меояд, агар пардохткунанда резиденти ҳамин Давлати Аҳдкунанда бошад. Вале, агар шахси пардохткунандаи роялти, новобаста аз он, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда ҳаст ё не, дар Давлати Аҳдкунанда муассисаи доимӣ ё пойгоҳи доимӣ дошта бошад, ки вобаста ба он зарурати пардохт кардани роялти пайдо шудааст, ва чунин роялти аз ҷониби ин муассисаи доимӣ ё поғоҳи доимӣ пардохта шаванд, он гоҳ чунин шуморида мешавад, ки чунин роялти дар ҳамон Давлате ба вучуд меояд, ки дар он ҷо муассисаи доимӣ ё пойгоҳи доимӣ воқеъ аст.

6. Агар дар натиҷаи муносибатҳои мутақобилаи махсус миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии роялти, ё ки байни ҳардуи онҳо ва шахси дигари сеюм маблағи роялтии мансуб ба истифода, ҳуқуқ ё ки иттилоот, ки дар асоси онҳо пардохта мешавад, аз маблағе, ки миёни пардохткунанда ва соҳиби воқеии фоизҳо дар мавриди мавҷуд набудани ин муносибатҳо мумкин буд мувофиқ қунонида шавад, зиёд бошад, он гоҳ муқаррароти ин модда танҳо нисбати маблағи охир зикргардида мавриди истифода қарор дода мешавад. Дар ин маврид қисми барзиёди пардохт бояд тибқи қонунгузорию андози ҳар қадам Давлати Аҳдкунанда бо дарназардошти ҳатмии дигар муқаррароти ин Конвенсия мавриди андозбандӣ қарор гирад.

Моддаи 13

Даромадҳо аз бегона кардани амвол

1. Даромади аз бегона кардани амволи ғайриманқули дар моддаи 6 ҳамин Созишнома зикршуда метавонад дар ҳамин Давлати дигари Аҳдкунанда, ки чунин амвол дар он қарор дорад, андозбандӣ карда шавад.

2. Даромад аз бегона кардани амволи манқуле, ки қисми таркибии амволи тижоратии муассисаи доимию ташкил медиҳад, ки корхонаи як Давлати Аҳдкунанда дар Давлати Аҳдкунандаи дигар дорад, аз ҷумла даромад аз бегона кардани ҳамин муассисаи доимӣ (дар алоҳидагӣ ё якҷоя бо ҳамаи корхона) метавонад дар ҳамин Давлати дигар тахти андозбандӣ қарор гирад.

3. Даромади бадастомада аз бегона кардани киштиҳои бахрӣ ва тайёраҳои дар ҳамлу нақли байналмилалӣ истифодашаванда, ё амволи манқули марбут ба истифодаи чунин киштиҳои бахрӣ ё тайёраҳо танҳо

дар Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ карда мешавад, ки дар он маҳалли воқеии идоракунии ин корхона ҷойгир аст.

4. Даромад аз бегона кардани ҳар гуна амвол, ки дар бандҳои 1, 2 ва 3 зикр наёфтаанд, танҳо дар ҳамаи Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ карда мешавад, ки резиденти он шахси бегонакунандаи амвол мебошад.

Моддаи 14

Даромад аз кироҷкорӣ

1. Бо дарназардошти муқаррароти моддаҳои 15, 17, 18, 19 ва 20 маош, музди меҳнат, подош ва дигар подошҳои шабех, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда дар робита бо кироҷкорӣ ба даст меорад, танҳо дар ҳамаи Давлат андозбандӣ мешавад, агар чунин кироҷкорӣ дар Давлати Аҳдкунандаи дигар анҷом дода нашавад. Агар кироҷкорӣ ба ҳамаи тариқи амалӣ гардад, подоши вобаста ба ин ба даст овардашуда танҳо дар ҳамаи Давлати дигар андозбандӣ мегардад.

2. Сарфи назар аз муқаррароти банди 1 подоше, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда дар робита бо кироҷкорӣ дар Давлати дигари Аҳдкунанда ба даст овардааст, танҳо дар Давлати аввал зикршуда андозбандӣ мегардад, агар:

а) подошгиранда дар Давлати дигари Аҳдкунанда дар муддати як давра ё давраҳо, ки дар маҷмӯъ дар ҳар давраи 12-моҳаи дар ҳамаи соли молиявӣ оғоз ё анҷомёбанда на бештар аз 183 шабонарӯз аст, қарор дошта бошад; ва

б) подош аз тарафи кирокунанда ё аз номи кирокунандае, ки резиденти Давлати дигар намебошад, пардохта шавад; ва

с) хароҷоти марбут ба пардохти подошро намояндагии доимие, ки кирокунанда дар Давлати дигар дорад, ба зимма надошта бошад.

3. Сарфи назар аз муқаррароти пешинаи ҳамаи моддаи подоши вобаста ба кироҷкорӣ дар киштӣ ё тайёрае, ки корхонаи Давлати Аҳдкунанда дар ҳамаи нақли байналмилалӣ истифода мекунад, метавонад танҳо дар ҳамаи Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ гардад, ки дар он маҳалли идоракунии воқеии ин корхона ҷойгир аст.

Моддаи 15

Подоши директорон

Подоши директорон ва дигар пардохтҳои шабех, ки резиденти як Давлати Аҳдкунанда ба сифати узви шӯрои директорони ширкат, ки резиденти Давлати Аҳдкунандаи дигар мебошад, мегирад, метавонад дар ҳамин дигар Давлат андозбандӣ карда шавад.

Моддаи 16

Хунармандон ва варзишгарон

1. Сарфи назар аз муқаррароти моддаҳои 7 ва 14, даромаде, ки резиденти яке аз Давлати Аҳдкунанда ба сифати корманди санъат, ба монанди хунарманди театр, кино, радио ё телевизион ва ё мусиқинавоз ё ба сифати варзишгар аз фаъолияти шахсӣ дар дигар Давлати Аҳдкунанда ба даст меоварад, метавонад дар ҳамон Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ карда шавад.

2. Агар даромад аз фаъолияти шахсии корманди санъат ё варзишгар ба ин сифат на ба худи корманди санъат ё варзишгар, балки ба шахси дигар ҳисоб карда шавад, пас ин даромад метавонад, сарфи назар аз муқаррароти моддаҳои 7 ва 14, дар ҳамон Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ гардад, ки дар он ҷо корманди санъат ва варзишгар фаъолият менамояд.

3. Муқаррароти бандҳои 1 ва 2 ҳамин мода набояд нисбати даромади дар Давлати Аҳдкунанда бадастовардаи хунармандон ё варзишгарон, агар сафар ба ин Давлат пурра ё ба таври афзалиятнок аз фондҳои ҷамъиятии Давлати дигари Аҳдкунанда, воҳидҳои маъмурию ҳудудӣ ё мақомоти маҳаллии ҳокимияти он ё муассисае, ки ба сифати муассисаи ғайритиҷоратӣ эътироф гардидааст, маблағгузорӣ шавад, татбиқ гарданд. Дар ин даромад танҳо дар Давлати Аҳдкунандае андозбандӣ мешавад, ки шахс резиденти он мебошад.

Моддаи 17

Нафақапулӣ

Бо дарназардошти муқаррароти банди 2 моддаи 18, нафақа ва дигар подошҳои шабех, ки барои собиқаи кироҷкорӣ ба резиденти Давлати Аҳдкунанда пардохта мешавад, танҳо дар ҳамон Давлат андозбандӣ мешавад.

Моддаи 18

Хизмати давлатӣ

1. а) Подош, музди меҳнат ва дигар мукофотпулиҳои шабех, ба ғайр аз нафақапулӣ, ки Давлати Аҳдкунанда ё воҳиди маъмурию ҳудудии он, ё мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ ё мақоми қонунгузорӣ ба ҳар шахси воқеӣ барои хизмат ба ҳамин Давлат ё воҳиди он ё барои мақомоти ҳокимияти он мепардозад, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мегардад.

б) Вале, чунин подош, музди меҳнат ва дигар мукофотпулиҳои шабех танҳо дар Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ мешавад, агар ин хизмат дар ҳамин Давлати дигар анҷом дода шуда, шахси воқеӣ резиденти ҳамин Давлат бошад, ва ӯ:

(i) шахси миллии ҳамин Давлат бошад, ё

(ii) танҳо бо мақсади чунин хизмат резиденти ҳамин Давлат нашудааст.

2. а) Ҳама гуна нафақае, ки Давлати Аҳдкунанда ё воҳиди маъмурию ҳудудӣ ё мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ ё мақоми қонунгузории он ё аз фондҳои таъсисдодаи онҳо ба шахси воқеӣ барои хизмат, ки ба ҳамин Давлати Аҳдкунанда ё воҳд ё мақомоти ҳокимияти он мепардозад, танҳо дар ҳамин Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ мегардад.

б) Вале чунин нафақа танҳо дар Давлати дигари Аҳдкунанда андозбандӣ мегардад, агар шахси воқеӣ резидент ё шахси миллии ҳамин Давлат бошад.

3. Муқаррароти моддаҳои 14, 15, 16 ва 17 нисбати подош, музди меҳнат ва дигар мукофотпулиҳои шабех ва нафақа барои хизмат, ки барои иҷрои фаъолияти тиҷоратии Давлати Аҳдкунанда ё воҳиди маъмурию ҳудудӣ ё мақомоти маҳаллии ҳокимият ё мақоми қонунгузории он анҷом медиҳад, татбиқ мегардад.

Моддаи 19

Донишҷӯён

1. Даромадҳои мегирифтаи донишҷӯ ё таҷрибаомӯзе, ки бевосита қабл аз омадан ба яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мебошанд ё буданд ва дар Давлати аввал зикршуда

танҳо ба мақсади гирифтани таҳсилот ё гузаштани таҷрибаомӯзӣ қарор доранд ва барои зист, таҳсилот ё гирифтани маълумот пешбинишуда дар ҳамин Давлат мавриди андозбандӣ намегиранд, ба шарте ки агар манбаъҳои ин пардохтҳо дар Давлати дигар бошанд.

2. Подоши дар Давлати дигари Аҳдкунанда дар давоми давра ё давраҳои дар маҷмӯъ дар соли молиявӣ аз 183 рӯз зиёд набуда гирифтаи донишҷӯ ё таҷрибаомӯз, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда ҳаст ё буд, дар ин Давлат андозбандӣ намегардад, агар қор бевосита бо тадқиқот ё таҳсили ӯ алоқаманд бошад.

Моддаи 20

Профессорон ва кормандони илмӣ

1. Шахси воқеие, ки бевосита қабл аз омадан ба Давлати дигари Аҳдкунанда резиденти Давлати Аҳдкунанда будааст ва дар Давлати дигари Аҳдкунанда бо даъвати ҳар донишгоҳ, коллеҷ, мактаб ё муассисаи шабеҳи таълимии шинохтаи Ҳукумати Давлати дигари Аҳдкунандаи қарор дорад, дар муддати давраи на зиёда аз 2 сол аз рӯзи аввали бо мақсади тадқиқот, омӯзиш ё таълим дар ин муассисаҳои таълимӣ ба дигар Давлати Аҳдкунанда омаданаш аз пардохти андози даромад нисбати подоши марбут ба таҳсил ё тадқиқоташ озод карда мешавад.

2. Муқаррароти банди 1 набояд нисбати даромади аз фаъолияти илмию тадқиқотӣ бадастомада татбиқ гардад, агар чунин фаъолияти илмию тадқиқотӣ на ба манфиати давлат, балки барои фоидаи шахсии ягон шахси хусусӣ ё ашхос анҷом ёбад.

Моддаи 21

Даромадҳои дигар

1. Намудҳои даромади резиденти Давлати Аҳдкунанда, сарфи назар аз манбаи пайдоиши онҳо, ки дар моддаҳои қаблии Конвенсияи мазкур зикр нагардидаанд, танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешаванд.

2. Муқаррароти банди 1 нисбати даромадҳои дигар, ба истиснои даромад аз амволи ғайриманқули дар банди 2 моддаи 6 муайянгардида татбиқ намегардад, агар гирандаи чунин даромадҳо резиденти яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда буда, фаъолияти тичоратиро дар Давлати дигари Аҳдкунанда таввасути муассисаи доимии дар он ҷо ҷойгиршуда анҷом диҳад ва ҳуқуқ ё моликият, ки дар робита ба онҳо даромад

гирифтааст, ҳақиқатан ҳам ба чунин муассисаи доимӣ алоқаманд бошад. Дар чунин ҳолат муқаррароти моддаи 7 мавриди истифода қарор мегирад.

3. Даромаде, ки резиденти Давлати Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда мутобиқи дархости ҳуқуқӣ барои нигоҳдорӣ ба даст овардааст, агар чунин даромад мутобиқи қонунгузори Давлати дигари Аҳдкунанда аз пардохти андоз озод бошад, дар Давлати аввал зикргардида андозбандӣ намешавад.

Моддаи 22

Сармоя

1. Сармоя дар шакли амволи ғайриманқул тавре дар Моддаи 6 муайян шудааст, ки ба резиденти Давлати Аҳдкунанда тааллуқ дошта, дар Давлати дигари Аҳдкунанда ҷойгир аст, метавонад дар ҳамон Давлати дигари Аҳдкунанда мавриди андозбандӣ қарор гирад.

2. Сармоя дар шакли амволи манқул, ки қисми амволи тиҷоратии муассисаи доимиро ташкил мекунад, ки корхонаи як Давлати Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда дорад, метавонад дар ҳамон Давлати дигари Аҳдкунанда мавриди андозбандӣ қарор гирад.

3. Сармоя дар шакли воситаҳои баҳрӣ ва ҳавоии дар ҳамлу нақли байналмилалӣ истифодашаванда, инчунин дар шакли амволи манқули мансуб ба фаъолияти чунин киштию тайёраҳо танҳои дар ҳамон Давлати Аҳдкунанда андозбандӣ мешаванд, ки маҳалли идоракунии воқеии ин корхона дар он ҷойгир аст.

4. Ҳамаи унсурҳои сармояи резиденти Давлати Аҳдкунанда танҳо дар ҳамин Давлат андозбандӣ мешаванд.

Моддаи 23

Усули бартараф кардани андозситонии дукарата

Андозбандии дукарата ба тариқи зайл бартараф карда мешавад:

1. Дар Австрия:

а) Агар резиденти Австрия даромад ба даст орад ё сармояро соҳибӣ кунад, ки мутобиқи муқаррароти Конвенсияи мазкур метавонад дар Тоҷикистон андозбандӣ шавад, Австрия мутобиқи муқаррароти

зербандҳои b) ва d) чунин даромад ё сармояро аз андозбандӣ озод мекунад.

b) Агар резиденти Австрия намудҳои даромадҳо ба даст орад, ки мутобиқи муқаррароти моддаҳои 10, 11 ва 12 метавонанд дар Тоҷикистон андозбандӣ шаванд, Австрия аз маблағи андоз аз даромади чунин резидент маблағи баробар ба маблағи андози дар Тоҷикистон пардохташударо тарҳ мекунад. Вале чунин тарҳкунӣ аз қисми андози то тарҳкунӣ ҳисоб кардашудаи мансуб ба чунин намудҳои даромади дар Тоҷикистон ба даст овардашуда зиёдтар бошад.

c) Дивидендҳо, ки дар хусуси онҳо дар зербанди a) банди 2 Моддаи 10 зикр гардида, аз тарафи ширкати резиденти Тоҷикистон ба ширкати пардохта мешаванд, ки резиденти Австрия мебошад, мутобиқи муқаррароти қонунгузориҳои дохилии Австрия, вале новобаста аз талаботи ҳадди ақали пешбининамудаи ин қонунгузорӣ, аз андозбандӣ дар Австрия озод карда мешаванд.

d) Агар мутобиқи ҳар муқаррароти Конвенсия даромади ба даст овардаи резиденти Австрия ё сармоя ба У тааллуқдошта аз андозбандӣ дар Австрия озод бошад, Австрия ба ҳар ҳол метавонад зимни ҳисоб кардани маблағи андози қисми боқимондаи даромад ё сармояи чунин резидент даромади аз андоз ё сармоя озодгардидаро ба инобат гирад.

e) Агар Тоҷикистон муқаррароти Конвенсияи мазкурро истифода намояд, муқаррароти зербанди a) нисбати даромаде, ки резиденти Австрия ба даст меорад ё сармояе, ки вай соҳибӣ мекунад, татбиқ намегардад, ва агар нисбати чунин даромад муқаррароти банди 2 Моддаи 10 ё 11-ро татбиқ намояд, пас чунин даромад ё сармоя аз андозбандӣ озод карда мешавад.

2. Дар Тоҷикистон:

a) Агар резиденти Тоҷикистон даромаде ба даст орад ё сармояро соҳибӣ кунад, ки мутобиқи муқаррароти Конвенсияи мазкур метавонад дар Австрия андозбандӣ гардад, Тоҷикистон имконият медиҳад, ки:

(i) аз андози даромади ин резидент маблағи баробар ба андози даромади дар Австрия пардохташударо тарҳ кунад;

(ii) аз андози сармояи ин резидент баробар ба андози сармояи дар Австрия пардохташударо тарҳ кунад.

Ин тарҳкунӣ ба ҳар ҳол набояд аз қисми андози аз даромад ё аз сармояе, ки то тарҳкунии марбут ба даромад ё сармоя ҳисоб карда,

метавонад дар Австрия вобаста ба шароит андозбандӣ шавад, зиёдтар бошад.

б) Агар мутобиқи ҳар муқаррароти Конвенсия даромади бадастоварда ё резиденти резиденти Тоҷикистон аз андоз дар Тоҷикистон озод бошад, Тоҷикистон ба ҳар ҳол метавонад зимни ҳисоб кардани маблағи андози қисми боқимондаи даромад ё сармои ин резидент даромад ё сармои аз андоз озодгардидаро ба инобат гирад.

Моддаи 24

Маҳдуд накардани ҳуқуқҳо

1. Шахсони миллии як Давлати Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда нисбат ба андозсупориҳо ё ўҳдадориҳои вобаста ба он, ки тибқи ҳамин ҳолат барои шахсони миллии ин Давлати дигари Аҳдкунанда дар ҳамон шароити якхела, аз ҷумла нисбати қароргоҳ фароҳам шудааст ё шуда метавонад, таҳти ҳама гуна андозсупориҳои вазнинтар ё ўҳдадориҳои вобаста ба он қарор намегиранд. Ин муқаррарот, сарфи назар аз муқаррароти моддаи 1, ҳамчунин нисбати шахсоне истифода мешавад, ки резидентони як ё ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда намебошанд.

2. Шахсони бешаҳрвандие, ки резидентони Давлати Аҳдкунанда мебошанд, нисбат ба андозсупориҳо ё ўҳдадориҳои вобаста ба он, ки барои шахсони миллии ин Давлат дар ҳамон шароити якхела, аз ҷумла нисбати қароргоҳ фароҳам шудааст ё шуда метавонад, таҳти андозбандии дигар ё вазнинтар ё ўҳдадориҳои вобаста ба он қарор намегиранд.

3. Андозбандии муассисаи доимӣ, ки корхонаи яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда дар Давлати дигари Аҳдкунанда дорад, набояд дар Давлати дигари Аҳдкунанда нисбати андозбандии корхонаи ҳамин Давлати дигар, ки ба чунин навъи фаъолият машғул аст, номусоидтар бошад. Ин муқаррарот набояд ҳамчун ўҳдадоркунандаи як Давлати Аҳдкунанда барои ба резидентони Давлати дигари Аҳдкунанда додани ҳар имтиёзҳои шахсӣ, тарҳкунӣ ё тахфифҳо барои мақсадҳои андозбандӣ дар асоси мақоми шаҳрвандӣ ё ўҳдадориҳои оилави онҳо, ки Давлат ба резидентони худ пешкаш менамояд, шарҳ дода шавад.

4. Ба истисноии ҳолатҳое, ки муқаррароти банди 1 Моддаи 9, банди 7 Моддаи 11 ё банди 6 Моддаи 12 истифода мешаванд, фоизҳо, роялти ва пардохтҳои дигаре, ки корхонаи як Давлати Аҳдкунанда ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда анҷом медиҳад, бояд бо мақсади муайян намудани фоидаи андозбандишавандаи чунин корхона ба

тариќе мавриди тархкунӣ қарор гиранд, ки агар онҳо ба резиденти Давлати аввал зикршуда пардохта мешуданд. Бо ҳамин тартиб, ҳар гуна қарзҳои корхонаи як Давлати Аҳдкунанда ба резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда бояд бо мақсади муайян намудани сармояи андозбандишавандаи чунин корхона ба ҳамон шартҳои мавриди тархкунӣ қарор гиранд, ки нисбати қарзи резиденти Давлати аввал зикргардида пешниҳод мешаванд.

5. Корхонаҳои яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда, ки сармояи онҳо пурра ё қисман ба як ё якчанд резидент марбутанд ё аз тарафи як ё якчанд резиденти Давлати дигари Аҳдкунанда мустақим ё ғайримустақим назорат карда мешаванд, дар Давлати аввал зикргардида нисбат ба андозбандӣ ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он, ки тибқи ҳамин ҳолат барои чунин корхонаи Давлати аввал зикргардида фароҳам шудааст, тахти андозбандии дигар ё вазнинтар ё ӯҳдадориҳои вобаста ба он қарор гиранд.

6. Сарфи назар аз муқаррароти Моддаи 2, муқаррароти Моддаи мазкур нисбати ҳар навъ ва намуди андозҳои истифода мешавад.

Моддаи 25

Расмиёти мувофиқаи тарафайн

1. Агар шахс чунин шуморад, ки амали як ё ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда боиси андозбандии он хилофи муқаррароти ҳамин Конвенсия шудаанд ё шуда метавонанд, ин шахс, сарфи назар аз воситаҳои ҳимоявии пешбининамудаи қонунгузирии миллии ин Давлатҳо, метавонад аризаи худро ба мақомоти салоҳиятдори ҳамон Давлати Аҳдкунандае, ки вай резиденти он мебошад, ва агар ҳолати вай тахти амали банди 1 моддаи 24 қарор гирад, ба омақомоти салоҳиятдори он Давлати Аҳдкунандае пешкаш намояд, ки вай шахси миллии он мебошад. Ариза бояд дар муҳлати се сол аз лаҳзаи огоҳиномаи аввал дар хусуси амале, ки боиси андозбандии хилофи муқаррароти ҳамин Конвенсия мегардад, пешниҳод карда шавад.

2. Мақоми салоҳиятдор, агар эътирозро асоснок ҳисобад, кӯшиш ба ҳарч медихад ва агар худаш мустақилона ба қарори қаноатбахш омада натавонад, масъаларо дар мувофиқа бо мақоми салоҳиятдори Давлати дигари Аҳдкунанда бо мақсади роҳ надодан ба андозсупорӣ хилофи муқаррароти Конвенсияи мазкур ҳал кунад. Ҳама гуна мувофиқаи бадастомада, сарфи назар аз ҳар гуна маҳдудияти муваққати дар қонунгузорию дохилии Давлатҳои Аҳдкунанда ҷойдошта, иҷро карда мешавад.

3. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда кӯшиш менамоянд, ки бо мувофиқаи мутақобила ҳама гуна мушкилот ё шубҳаҳоро, ки вобаста ба истифодаи муқаррароти Конвенсияи мазкур ба миён меоянд, ҳал намоянд. Инчунин онҳо метавонанд дар ҳолатҳое, ки Конвенсияи мазкур пешбинӣ накардааст, бо мақсади бартараф намудани андозситонии дуқарата бо ҳамдигар машварат намоянд.

4. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда бо мақсади ба даст овардани мувофиқа дар ҳамдигарфаҳмӣ оид ба моҳияти бандҳои қаблӣ метавонанд бо ҳам робитаи мустақим дошта бошанд, аз ҷумла комиссияҳои муштараке таъсис диҳанд, ки аъзои он ҳуди мақомоти салоҳиятдор ё намояндагони худӣ буда метавонанд.

Моддаи 26

Табудули иттилоот

1. Мақомоти салоҳиятдори Давлатҳои Аҳдкунанда иттилоотеро, ки барои татбиқи муқаррароти Конвенсияи мазкур ё маъмурикунонӣ ё истифодаи қонунгузории марбут ба ҳар навъ ва тавсифи андозҳои аз номи Давлати Аҳдкунанда ё воҳиди сиёсӣ ё мақоми маҳаллии ҳокимияти он ситонидашаванда ба таври пешгӯишаванда назаррасанд, ба ҳамон андозае, ки андозбандиҳо хилофи ҳамин Созишнома нестанд, мубодила хоҳанд кард. Мубодилаи иттилоот бо моддаҳои 1 ва 2 маҳдуд намегардад.

2. Ҳар гуна иттилооте, ки яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда мутобиқи банди 1 ба даст меорад, ба монанди иттилооти дар доираи қонунгузории миллии ҳамин Давлат бадастомада махфӣ ҳисобида мешавад ва танҳо метавонад ба ҳамон ашхос ва мақомоти ҳокимият (аз ҷумла судҳо ва мақомоти маъмурӣ), ки ба арзёбӣ ё ҷамъоварӣ, ситонидани иҷборӣ ё ҷустуҷӯи судӣ, ё баррасии аризаҳо оид ба андозҳои дар банди 1 ё моддаҳои қаблӣ баррасишуда машғуланд, ошкор карда шавад. Чунин ашхос ё мақомот ин иттилоотро метавонанд танҳо барои ҳамин мақсадҳо истифода намоянд. Онҳо ин иттилоотро метавонанд дар чараёни мувофиқаи судӣ ё ҳангоми қабули қарорҳои судӣ фош намоянд. Сарфи назар аз нукоти зикргардида, иттилооти бадастовардаи Давлати Аҳдкунанда метавонад ба мақсадҳои дигар истифода шавад, агар мутобиқи қонунгузории ҳарду Давлат чунин иттилоот ба чунин дигар мақсадҳои истифода шуда тавонад ва мақоми салоҳиятдори ҳокимияти Давлати пешкашнамудаи иттилоот барои чунин истифода иҷозат диҳад.

3. Ба ҳеч вачҳ муқаррароти банди 1 ва 2 набояд ҳамчун ӯҳдадоркунандаи ҳар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда ба инҳо тафсир карда шавад:

а) чораҳои маъмурие гузаронанд, ки хилофи қонунҳо ё таҷрибаи маъмурии ин ё он Давлати Аҳдкунанда бошанд;

б) иттилоотеро пешниҳод намоянд, ки онро мувофиқи қонунгузорӣ ё дар чараёни амалияи маъмулии маъмурии ин ё он Давлати Аҳдкунанда гирифтани мумкин нест;

с) иттилоотеро пешниҳод намоянд, ки метавонад ягон сирри савдо, соҳибкорӣ, саноатӣ, тиҷоратӣ ва касбӣ, ё раванди тиҷоратиро фош намояд ё иттилооте диҳад, ки ошкор сохтани он хилофи сиёсати давлат (ordre public) мебошад.

4. Агар иттилоот мутобиқи моддаи мазкур аз ҷониби Давлати Аҳдкунанда талаб гардад, Давлати дигари Аҳдкунанда, ҳатто агар барои ин Давлати талабшуда ба даст овардани чунин иттилоот барои мақсадҳои андозбандӣ зарур набояд ҳам, чиҳати чамъоварии чунин иттилоот кӯшиш ба харҷ медиҳад. Ҷаҳодори дар ҷумлаи пешин овардашуда ба маҳдудиятҳои дар банди 3 нишон додашуда равона гардидаанд, вале чунин маҳдудиятҳо ба ҳеҷ вачҳ набояд ҳамчун сарпечии Давлати Аҳдкунанда аз пешкаш намудани иттилоот танҳо ба он хотир, ки ба ин иттилоот манфиати шахсӣ надорад, баррасӣ карда шавад.

5. Ба ҳеҷ вачҳ муқаррароти банди 3 ҳамчун саркашии Давлати Аҳдкунанда барои пешкаш намудани иттилоот танҳо барои он, ки соҳиби иттилоот бонк, муассисаи дигари молиявӣ, нимзад ё шахси дар агентӣ ё ба сифати кафил амалкунанда ё бмнобар он, ки мансуб ба манфиатҳои хусусии он мебошад, баррасӣ карда намешавад.

Моддаи 27

Кормандони миссияҳои дипломатӣ ва муассисаҳои консулӣ

Ҳеҷ яке аз муқаррароти Конвенсияи мазкур ба имтиёзҳои андозии агентони дипломатӣ ё кормандони консулӣ, ки ба онҳо тибқи меъёрҳои умумии ҳуқуқҳои байналмилалӣ ё муқаррароти созишномаҳои махсус фароҳам оварда шудаанд, даҳлат намекунад.

Моддаи 28

Эътибор пайдо кардан

1. Конвенсияи мазкур бояд тасвиб гардад два мубодилаи тасвибномаҳо дар мӯҳлатҳои кӯтоҳтарин анҷом дода хоҳад шуд.

2. Конвенсия бояд дар рӯзи авали моҳи сеюми пас аз мубодилаи тасвибномаҳо эътибор кунад ва муқаррароти он нисбати нисбати андозҳо бояд барои ҳар соли молиявие, ки пас аз 31 декабри соли тақвими мубодилаи тасвибномаҳо фаро мерасад, эътибор пайдо намояд.

Моддаи 29

Қаъи амал

Конвенсияи мазкур то замоне эътибор дорад, ки агар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда амали онро қаъ насозад. Ҳар яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда метавонад амали Конвенсияи мазкурро бо гузашти 5 сол аз лаҳзаи эътибор пайдо кардани Конвенсияи мазкур бо усули тавассути роҳҳои дипломатӣ ирсол намудани огоҳинома дар бобати бекор кардани амали он сиюм ё пас аз 30 июни соли тақвими қаъ намояд. Дар чунин ҳолат Конвенсия нисбати андозҳо барои ҳар соли андозбандишавандае, ки баъди 31 декабри соли тақвими ирсали огоҳинома фаро мерасад, қаъ мегардад.

Барои тасдиқи ҳамин, намояндагони ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда, ки барои ин ваколат доранд, Конвенсияи мазкурро ба имзо расониданд.

Конвенсия "7" июни соли 2011 дар шаҳри Вена бо забонҳои тоҷикӣ, немисӣ ва англисӣ, ки эътибори баробари ҳуқуқӣ доранд, ба имзо расидааст. Дар сурати ихтилофи назар ҳангоми ҷой доштани фарқият миёни матнҳо, ба матни англисӣ афзалият дода мешавад.

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Австрия

CONVENTION
between
the Republic of Tajikistan
and
the Republic of Austria

for the Avoidance of Double Taxation
and the Prevention of Fiscal Evasion
with respect to Taxes on Income
and on Capital

The Republic of Tajikistan and the Republic of Austria were guided by aspiration to develop and to strengthen economic, scientific, technical and cultural cooperation between both States have decided to conclude the present Convention and have agreed as follows:

Article 1
Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative-territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Austria:

- (i) the income tax (die Einkommensteuer) ;
- (ii) the corporation tax (die Körperschaftsteuer);
- (iii) the land tax (die Grundsteuer);
- (iv) the tax on agricultural and forestry enterprises (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
- (v) the tax on the value of vacant plots (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken);
(hereinafter referred to as „Austrian tax“);

b) in Tajikistan:

- (i) surtax from the physical persons (tax from the income of the physical persons);
- (ii) the tax to the profit of the legal persons;
- (iii) the tax to immovable property;
(hereinafter referred to as „Tajik tax“).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the

Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3 General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Austria or Tajikistan, as the context requires;
- b) the term “Austria” means the Republic of Austria;
- c) the term „Tajikistan" means the Republic of Tajikistan and, when used in the geographical sense, includes its territory, inland waters and the air space above them over which the Republic of Tajikistan may exercise its sovereign rights and jurisdiction, including the rights on exploration of sub-soil and natural resources, in accordance with international law and where the laws of Republic of Tajikistan apply;
- d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
- g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft, operated by an enterprise that has place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft, is operated solely between places in the other Contracting State;

- i) the term "national" in relation to a Contracting State means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

- j) the term "competent authority" means:
 - (i) in Austria: the Federal Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in Tajikistan: the Ministry of Finance or its authorized representative;

- k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative-territorial subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State, in which he has his centre of vital interests, cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 **Permanent establishment**

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management ;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in the Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 **Income from immovable property**

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of the enterprise.

Article 7
Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately

in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 **International traffic**

1. Profits from the operation of ships or aircraft, in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 **Associated enterprises**

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 15 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company

making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident if the beneficial owner of the interest is a resident of that State, and:

- a) is that State or the central bank, an administrative-territorial subdivision or local authority thereof;
- b) if the interest is paid by the State in which the interest arises or by an administrative-territorial subdivision, a local authority or statutory body thereof;
- c) if the interest is paid in respect of a loan, debt-claim or credit that is owed to, or made, provided, guaranteed or insured by, that State or an administrative-territorial subdivision, local authority or export financing agency thereof;
- d) is a financial institution;
- e) if the interest is paid with respect to indebtedness arising as a consequence of the sale on credit of any equipment, merchandise or services.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or recordings for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the

payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 **Capital gains**

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft, operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in the international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15
Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by artistes or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State or administrative-territorial subdivisions or local authorities thereof or by an institution which is recognized as a non-profit institution. In such case, the income is taxable only in the Contracting State in which the person is a resident.

Article 17
Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 18
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority or a statutory body

thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority or body shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority or body shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 19 Students

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Remuneration which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of a Contracting State derives from an employment

which he exercises in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned shall not be taxed in the other State if the employment is directly related to his studies or apprenticeship carried out in the first-mentioned State.

Article 20
Professors and Researchers

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution, which is recognized by the Government of that other Contracting State, is present in that other State for a period not exceeding 2 years from the date of his first arrival in that other Contracting State, solely for the purpose of teaching or research or both, at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on his remuneration for teaching or research.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

3. Income derived by a resident of a Contracting State from the other Contracting State under a legal claim to maintenance may not be taxed in the

first-mentioned State if such income would be exempt from tax according to the laws of the other Contracting State.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft, operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

Elimination of double taxation

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

In Austria:

- a) Where a resident of Austria derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Tajikistan, Austria shall, subject to the provisions of subparagraphs b) to d), exempt such income or capital from tax.

- b) Where a resident of Austria derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11 and 12, may be taxed in Tajikistan, Austria shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Tajikistan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Tajikistan.
- c) Dividends in the sense of subparagraph a) of paragraph 2 of Article 10 paid by a company which is a resident of Tajikistan to a company which is a resident of Austria shall be exempt from tax in Austria, subject to the relevant provisions of the domestic law of Austria but irrespective of any deviating minimum holding requirements provided for by that law.
- d) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Austria is exempt from tax in Austria, Austria may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
- e) The provisions of subparagraph a) shall not apply to income derived or capital owned by a resident of Austria where Tajikistan applies the provisions of this Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 or 11 to such income.

2. In Tajikistan:

- a) Where a resident of a Tajikistan derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Austria, Tajikistan shall allow:
 - (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Austria;
 - (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Austria.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that

part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Austria.

- b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Tajikistan is exempt from tax in Tajikistan, Tajikistan may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 24 **Non-discrimination**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are resident of Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable

profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 **Mutual agreement procedure**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the

interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorizes such use.

3. In no case shall the provisions of paragraph 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force on the first day of the third month next following that in which the exchange of instruments of ratification takes place and its provisions shall have effect in respect of taxes for any fiscal year beginning after December 31 in the calendar year in which the exchange of instruments of ratification takes place.

**Article 29
Termination**

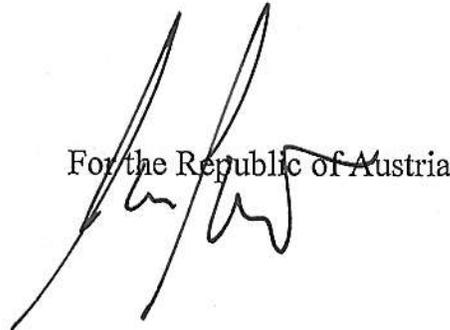
This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination on or before the thirtieth day of June in a calendar year after the period of five years from the date on which the provisions of this Convention became effective. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of taxes for any fiscal year beginning after December 31 in the calendar year in which the notice has been given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention;

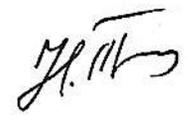
Done in duplicate at...Vienna, Austria...this...7...day of...June...2011 in the Tajik, German and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Republic of Tajikistan

For the Republic of Austria

**ABKOMMEN
ZWISCHEN
DER REPUBLIK TADSCHIKISTAN UND
DER REPUBLIK ÖSTERREICH**

**ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung UND ZUR
VERHINDERUNG DER STEUERUMGEHUNG
AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM EINKOMMEN
UND VOM VERMÖGEN**

Die Republik Tadschikistan und die Republik Österreich, geleitet von dem Wunsche, die wirtschaftliche, wissenschaftliche, technische und kulturelle Zusammenarbeit zwischen den beiden Staaten zu entwickeln und zu verbessern, haben beschlossen das folgende Abkommen abzuschließen und haben Folgendes vereinbart:

Artikel 1

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE PERSONEN

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

UNTER DAS ABKOMMEN FALLENDE STEUERN

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats oder seiner Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in Österreich:

- i) die Einkommensteuer;
- ii) die Körperschaftsteuer;
- iii) die Grundsteuer;
- iv) die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;
- v) die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken;

(im Folgenden als „österreichische Steuer“ bezeichnet)

b) in Tadschikistan:

- i) die Steuer der natürlichen Personen (Steuer vom Einkommen einer natürlichen Person)
- ii) die Steuer auf den Gewinn einer juristischen Person
- iii) die Steuer auf unbewegliches Vermögen

(im Folgenden als „tadschikische Steuer“ bezeichnet)

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3ALLGEMEINE BEGRIFFSBESTIMMUNGEN

- (1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,
- a) bedeutet der Ausdruck „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, Österreich oder Tadschikistan;
 - b) bedeutet der Ausdruck „Österreich“ die Republik Österreich;
 - c) bedeutet der Ausdruck „Tadschikistan“ die Republik Tadschikistan und umfasst, im geographischem Sinn verwendet, das Hoheitsgebiet, die Binnengewässer und den Luftraum darüber, über die die Republik Tadschikistan Hoheitsrechte und Rechtsprechung, einschließlich dem Recht auf Erforschung des Untergrundes und der Bodenschätze, in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht ausübt und wo die Gesetze der Republik Tadschikistan anzuwenden sind;
 - d) umfasst der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;
 - e) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
 - f) bezieht sich der Ausdruck „Unternehmen“ auf die Ausübung einer Geschäftstätigkeit;
 - g) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
 - h) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleitung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;
 - i) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“
 - i) jede natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt;
 - ii) jede juristische Person, Personengesellschaft und andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist;
 - j) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“
 - i) in Österreich: den Bundesminister für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - ii) in Tadschikistan das Ministerium für Finanzen oder dessen bevollmächtigten Vertreter;
 - k) schließt der Ausdruck „Geschäftstätigkeit“ auch die Ausübung einer freiberuflichen oder sonstigen selbständigen Tätigkeit ein.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die

Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

ANSÄSSIGE PERSON

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat und seine Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so werden sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten bemühen, die Frage in gegenseitigem Einvernehmen zu regeln.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5

BETRIEBSTÄTTE

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Geschäftstätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebsstätte“ umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter lit. a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebstätte oder auf andere

Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

EINKÜNFTE AUS UNBEWEGLICHEM VERMÖGEN

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Seeschiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens.

Artikel 7

UNTERNEHMENSGEWINNE

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Geschäftstätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Geschäftstätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Geschäftstätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile

zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Internationaler Verkehr

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(2) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der Seeschifffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.

(3) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

VERBUNDENE UNTERNEHMEN

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet - und entsprechend besteuert -, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

DIVIDENDEN

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, nicht übersteigen:

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 15 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln im gegenseitigen Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmungen durchzuführen sind.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen

Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

ZINSEN

(1) Zinsen die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden

(2) Diese Zinsen dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 8 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.

Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln im gegenseitigen Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 dürfen Zinsen im Sinne des Absatzes 1 nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in welchem der Empfänger ansässig ist, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen in diesem Staat ansässig ist und:

- a) dieser Staat, seine Zentralbank oder eine seiner Gebietskörperschaften ist;
- b) wenn die Zinsen vom Staat, aus dem die Zinsen stammen, einer seiner Gebietskörperschaften oder Körperschaften öffentlichen Rechts gezahlt werden;
- c) wenn die Zinsen für ein Darlehen, eine Forderung oder einen Kredit gezahlt werden, die der Staat, einer seiner Gebietskörperschaften oder Exportfinanzierungsagenturen schuldet oder von diesen eingegangen, gewährt, garantiert oder besichert wurden;
- d) ein Kreditinstitut ist;
- e) wenn die Zinsen für eine Schuld gezahlt werden, die Folge des Verkaufs auf Kredit von Ausrüstungen, Waren oder Dienstleistungen ist.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte eingegangen worden und trägt die Betriebstätte die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

LIZENZGEBÜHREN

(1) Lizenzgebühren die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte ist, im anderen Staat besteuert werden

(2) Diese Lizenzgebühren dürfen jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Lizenzgebühren eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 8 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln im gegenseitigen Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme und Filme oder Aufnahmen für die Ausstrahlung im Radio oder Fernsehen, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte und ist die Verpflichtung zur Zahlung der Lizenzgebühren für Zwecke der Betriebstätte eingegangen worden und trägt die Betriebstätte die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte liegt.

(6) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

GEWINNE AUS DER VERÄUSSERUNG VON VERMÖGEN

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) erzielt werden, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14

EINKÜNFTE AUS UNSELBSTÄNDIGER ARBEIT

(1) Vorbehaltlich der Artikel 15, 17, 18, 19 und 20 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Steuerjahres beginnt oder endet, aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und

- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges, das im internationalen Verkehr betrieben wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 15

AUFSICHTSRATS- UND VERWALTUNGSRATSVERGÜTUNGEN

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 16

KÜNSTLER UND SPORTLER

(1) Ungeachtet der Artikel 7 und 14 dürfen Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließenden Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so dürfen diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7 und 14 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus der von Künstlern oder Sportlern in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend aus öffentlichen Mitteln des anderen Staates oder einer seiner Gebietskörperschaften oder von einer als gemeinnützig anerkannten Einrichtung unterstützt wird. In diesem Fall dürfen die Einkünfte nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist.

Artikel 17

RUHEGEHÄLTER

Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 18ÖFFENTLICHER DIENST

- (1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer seiner Gebietskörperschaften oder Körperschaften des öffentlichen Rechts an eine natürliche Person für die diesem Staat, der Gebietskörperschaft oder der Körperschaft des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.
- b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und
- i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder
- ii) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.
- (2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer seiner Gebietskörperschaften oder Körperschaften des öffentlichen Rechts oder aus einem von diesem Staat, der Gebietskörperschaft oder der Körperschaft des öffentlichen Rechts errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat, der Gebietskörperschaft oder der Körperschaft des öffentlichen Rechts geleisteten Dienste gezahlt werden, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.
- b) Diese Ruhegehälter dürfen jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.
- (3) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer Geschäftstätigkeit eines Vertragsstaats, einer seiner Gebietskörperschaften oder Körperschaften des öffentlichen Rechts erbracht werden, sind die Artikel 14, 15, 16 oder 17 anzuwenden.

Artikel 19STUDENTEN

(1) Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

(2) Vergütungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der in einem Vertragsstaat ansässig ist oder vorher dort ansässig war, für eine Beschäftigung erhält, die er in dem anderen Vertragsstaat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres ausübt, werden in dem anderen Staat nicht besteuert, wenn die Beschäftigung

in unmittelbarem Zusammenhang mit seinen im erstgenannten Staat ausgeübten Studien oder seiner dort ausgeübten Ausbildung steht.

Artikel 20

HOCHSCHULLEHRER UND FORSCHER

(1) Eine natürliche Person, die in einem Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor ihrer Einreise in den anderen Vertragsstaat ansässig war und die sich auf Einladung einer Universität, eines Colleges, einer Schule oder einer ähnlichen Bildungseinrichtung, die durch die Regierung des anderen Staates anerkannt ist, im anderen Staat nicht länger als 2 Jahre seit der ersten Einreise in den anderen Vertragsstaat aufhält, um an einer solchen Bildungseinrichtung ausschließlich eine Lehr- oder Forschungstätigkeit oder beides auszuüben, ist von der Besteuerung in bezug auf Vergütungen für diese Tätigkeit im anderen Staat ausgenommen.

(2) Absatz 1 gilt nicht für Einkünfte aus der Forschung, wenn diese Forschung nicht im öffentlichen Interesse sondern zum wirtschaftlichen Vorteil einer bestimmten Person oder bestimmter Personen erfolgt.

Artikel 21

ANDERE EINKÜNFTE

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, dürfen ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(3) Einkünfte auf Grund gesetzlicher Versorgungsrechtsansprüche, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus dem anderen Vertragsstaat bezieht, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, wenn sie nach dem Recht des anderen Vertragsstaats von der Besteuerung ausgenommen wären.

Artikel 22

VERMÖGEN

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, darf im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEUERUNG

Die Doppelbesteuerung wird wie folgt vermieden:

(1) In Österreich:

- a) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Tadschikistan besteuert werden, so nimmt Österreich vorbehaltlich der lit. b bis d diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.
- b) Bezieht eine in Österreich ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11 und 12 in Tadschikistan besteuert werden dürfen, so rechnet Österreich auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Tadschikistan gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die aus Tadschikistan bezogenen Einkünfte entfällt.
- c) Dividenden im Sinne des Artikels 10 Absatz 2 lit. a, die von einer in Tadschikistan ansässigen Gesellschaft an eine in Österreich ansässige Gesellschaft gezahlt werden, sind vorbehaltlich der entsprechenden Bestimmungen des innerstaatlichen Rechts Österreichs, aber ungeachtet allfälliger nach diesem Recht abweichender Mindestbeteiligungserfordernisse, in Österreich von der Besteuerung ausgenommen.
- d) Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Österreich auszunehmen sind, dürfen gleichwohl in Österreich bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.
- e) Lit. a gilt nicht für Einkünfte oder Vermögen einer in Österreich ansässigen Person, wenn Tadschikistan dieses Abkommen so anwendet, dass Tadschikistan diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung ausnimmt oder Absatz 2 des Artikels 10 oder des Artikels 11 auf diese Einkünfte anwendet.

(2) In Tadschikistan:

- a) Bezieht eine in Tadschikistan ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Österreich besteuert werden, so rechnet Tadschikistan
 - i) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;
 - ii) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Österreich gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte oder das Vermögen, das in Österreich besteuert werden kann, entfällt.

- b) Einkünfte oder Vermögen einer in Tadschikistan ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in Tadschikistan auszunehmen sind, können gleichwohl in Tadschikistan bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

Artikel 24

GLEICHBEHANDLUNG

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Staatenlose, die in einem Vertragsstaat ansässig sind, dürfen in keinem Vertragsstaat einer Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des betreffenden Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(3) Die Besteuerung einer Betriebstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

(4) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 6 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des

steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(5) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(6) Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25

VERSTÄNDIGUNGSVERFAHREN

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 24 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls auch durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

Artikel 26

INFORMATIONSAUSTAUSCH

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Anwendung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich

sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen kann ein Vertragsstaat die erhaltenen Informationen für andere Zwecke verwenden, wenn solche Informationen nach dem Recht beider Staaten für solche andere Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde desjenigen Staates, der die Informationen erteilt hat, dieser anderen Verwendung zustimmt.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;
- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, wobei diese jedoch nicht so auszulegen sind, dass ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen kann, weil er kein innerstaatliches Interesse an solchen Informationen hat.

(5) Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Kreditinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf das Eigentum an einer Person beziehen.

Artikel 27

MITGLIEDER DIPLOMATISCHER MISSIONEN UND KONSULARISCHER VERTRETUNGEN

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 28**IN-KRAFT-TRETEN**

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der dem Monat unmittelbar folgt, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden erfolgt ist, und seine Bestimmungen finden für alle Steuerjahre Anwendung, die nach dem 31. Dezember des Kalenderjahres beginnen, in dem der Austausch der Ratifikationsurkunden erfolgt ist.

Artikel 29**KÜNDIGUNG**

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann es, nach einem Zeitraum von fünf Jahren seit Anwendbarkeit der Bestimmungen des Abkommens, am oder vor dem 30. Juni eines jeden Kalenderjahres schriftlich auf diplomatischem Weg kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung auf Steuern der Steuerjahre, die nach dem 31. Dezember des Kalenderjahres beginnen, in dem die Kündigung erfolgt ist.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

GESCHEHEN zu *Wien* am *7. Juni* 2011, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, tadschikischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Zweifel ist der englische Text maßgeblich.

Für die Republik Tadschikistan:

Für die Republik Österreich:

ПРОТОКОЛ

Ҳангоми ба имзо расонидани Конвенсия оид ба канорагирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супоридани андозҳо аз даромад ва сармоя, ки байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия ба имзо расидааст, шахсони дар зер имзокарда ба мувофиқа расиданд, ки муқаррароти зерин қисми таркибии Конвенсия мебошанд:

1. Дар мавриди банди 3 Моддаи 16

Дар назар дошта мешавад, ки банди 3 ҳамчунин нисбати шахсони ҳуқуқии мансуб ба оркестрҳо, театрҳо, гурӯҳҳои балетӣ, инчунин барои созмонҳои шабеҳи фарҳангӣ – шахсони ҳуқуқие, ки дар дурнамои дарозмуддат асосан ташкилотҳои ғайритиҷоратии эътирофнамудаи мақоми салоҳиятдори ҳокимияти Давлати буду бош мебошанд, татбиқ мегардад.

2. Дар мавриди банди 3 Моддаи 21

а) Барои мақсадҳои банди 3 чунин мукофотпулӣ ҳамчунин пардохтҳоро барои зиёни дар натиҷаи ҷиноят, эмкунӣ ё сабабҳои ба ин монанд расонидашуда дар бар мегирад;

б) Даромади дар банди мазкур зикргардида ҳангоми озодкунӣ бо усули ба тадриҷ афзоянда (прогрессивӣ) набояд ба инобат гирифта шавад.

3. Дар мавриди Моддаи 26

(i) Мақоми салоҳиятдори ҳокимияти Давлати арзқунанда, дар сурати розӣ шудан барои пешкаш намудани иттилооти дархостшуда мутобиқи Конвенсия, бо дарназардошти муҳимияти иттилооти дархостшуда, ба мақоми салоҳиятдори Давлати дархостқунанда иттилооти зеринро пешкаш менамояд:

а) дар бораи шахсияти шахси таҳти истинтоқ ё тафтиш қарордошта;

б) ариза дар бораи иттилооти дархостшуда, аз он ҷумла хусусият ва шакле, ки Давлати дархостқунанда мехоҳад иттилоотро аз Давлати дархостшуда гирад;

с) дар бораи мақсади андозбандие, ки барои он иттилоот дархост шудааст;

d) сабабҳо барои асосноккунии он, ки иттилооти дархостшуда дар Давлати дархостшуда ё дар ихтиёр ва ё таҳти назорати шахсе қарор дорад, ки дар доираи ҳуқуқи Давлати дархостшуда мебошад;

e) ном ва суроғай ҳар шахси гумоншуда бояд дар иттилооти дархостшуда дарҷ гардад;

f) асосноккунӣ дар хусуси он, ки Давлати дархосткунанда барои ба даст овардани иттилоот дар қаламрави худ ба воситаҳои барояш дастрас, ба истиснои он воситаҳои, ки боиси мушкилоти номутаносиб мегарданд, чорабиниҳо мегузаронад.

(ii) Ин ҷо дар назар дошта шудааст, ки мубодилаи иттилооти дар моддаи 26 зикргардида чораҳоеро, ки дар «Экспедитсияи моҳидорӣ» пешбинӣ шудаанд, дар бар намегирад.

(iii) Ин ҷо дар назар дошта шудааст, ки банди 5 моддаи 26 бояд ҳамчун ӯҳдадоркунандаи Давлати Аҳдкунанда барои мубодилаи иттилоот на дар асоси ихтиёри ё беихтиёри фаҳмида шавад.

(IV) Ин ҷо дар назар дошта мешавад, ки барои шарҳи моддаи 26 илова ба усулҳои фавқуззикр ҳамчунин усулҳои баррасӣ мешаванд, ки дар Эзоҳи ОЭСР муқаррар шудаанд.

4. Шарҳи муқаррароти Конвенсия

Ин ҷо дар назар дошта мешавад, ки муқаррароти Конвенсия, ки мутобиқи муқаррароти дахлдори Модели Конвенсияи АЭСР дар бораи Даромад ва Сармоя таҳия шудаанд, чун қоида, бояд ҳамон маъноеро дошта бошанд, дар Эзоҳи ОЭСР муайян шудааст. Мазмуни ҷумлаи қаблӣ нисбати инҳо истифода намешавад:

a) ягон қайду шарт ё эрод нисбати ОЭСР ё Эзоҳи он аз тарафи ҳар яке аз ҳарду Тарафҳои Аҳдкунанда;

b) ҳар маънидодкунии муҳолиф дар Протоколи мазкур;

c) ҳар маънидодкунии муҳолиф дар шарҳу эзоҳи аз ҷониби яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда батабърасида, ки мақоми салоҳиятдори ҳокимияти яке аз Давлатҳои Аҳдкунанда то эътибор пайдо кардани Конвенсия пешкаш намудааст;

d) ҳар маънидодкунии мухалифе, ки бо мақомоти салоҳиятдори ҳокимият пас аз эътибор пайдо кардани Конвенсия мувофиқа шудааст.

Эзоҳи ОЭСР, азбаски онро баъзан бо гузашти айём тағйир додан мумкин аст, худ ифодакунандаи усулҳои фаҳмондадиҳии мазмуни Конвенсияи Вена аз 23 майи соли 1969 дар бораи ҳуқуқи шартномаҳои байналхалқӣ мебошад.

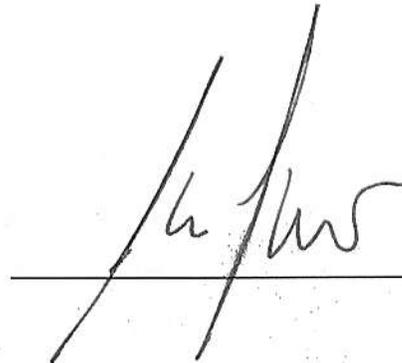
Барои тасдиқи ҳамин, намояндагони ҳарду Давлатҳои Аҳдкунанда, ки барои ин ваколат доранд, Протоколи мазкурро ба имзо расониданд.

Протокол "7" июни соли 2011 дар шаҳри Вена бо забонҳои тоҷикӣ, немисӣ ва англисӣ, ки эътибори баробари ҳуқуқӣ доранд, ба имзо расидааст. Дар сурати ихтилофи назар ҳангоми ҷой доштани фарқият миёни матнҳо, ба матни англисӣ афзалият дода мешавад.

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Австрия

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital, this day concluded between the Republic of Tajikistan and the Republic of Austria the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to paragraph 3 of Article 16

It is understood that paragraph 3 shall also apply to legal entities which carry on orchestras, theatres, ballet groups as well as to members of such cultural entities if such legal entities are substantially non-profit entities in the long term and if this is certified by the competent authority of the State of residence.

2. With reference to paragraph 3 of Article 21

- a) For the purposes of paragraph 3 such remuneration shall also include remuneration for damage resulting from crimes, vaccinations or similar reasons.
- b) The income mentioned in this paragraph shall not be taken into consideration when applying the exemption with progression method.

3. With reference to Article 26

(i) The competent authority of the applicant State shall provide the following information to the competent authority of the requested State when making a request for information under the Convention to demonstrate the foreseeable relevance of the information to the request:

- a) the identity of the person under examination or investigation;
- b) a statement of the information sought including its nature and the form in which the applicant State wishes to receive the information from the requested State;
- c) the tax purpose for which the information is sought;
- d) grounds for believing that the information requested is held in the requested State or is in the possession or control of a person within the jurisdiction of the requested State;
- e) the name and address of any person believed to be in possession of

- . the requested information;
- f) a statement that the applicant State has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulties.

(ii) It is understood that the exchange of information provided in Article 26 does not include measures which constitute "fishing expeditions".

(iii) It is understood that paragraph 5 of Article 26 does not obligate the Contracting States to exchange information on a spontaneous or automatic basis.

(iv) It is understood that – in addition to the above mentioned principles – for the interpretation of Article 26 the principles established in the OECD Commentaries, shall be considered as well.

4. Interpretation of the Convention

It is understood that provisions of the Convention which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD-Model Convention on Income and on Capital shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD Commentary thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to the following:

- a) any reservations or observations to the OECD Model or its Commentary by either Contracting State;
- b) any contrary interpretations in this Protocol;
- c) any contrary interpretation in a published explanation by one of the Contracting States that has been provided to the competent authority of the other Contracting State prior to the entry into force of the Convention;

- d) any contrary interpretation agreed to by the competent authorities after the entry into force of the Convention.

The OECD Commentary – as it may be revised from time to time – constitutes a means of interpretation in the sense of the Vienna Convention of 23 May 1969 on the Law of Treaties.

IN WITNESS WHEREOF the Plenipotentiaries of the two Contracting States, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Vienna... on June ^{7th} day of 20...11..., in the Tajik, German, and English languages, each texts being equally authentic. In case of any divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Republic of Tajikistan

For the Republic of Austria

PROTOKOLL

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, das heute zwischen der Republik Österreich und der Republik Tadschikistan abgeschlossen wurde, sind die Gefertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil dieses Abkommens bilden.

1. Zu Artikel 16 Absatz 3

Es besteht Einvernehmen, dass Absatz 3 auch für die Trägerkörperschaften von Orchestern, Theatern, Balletten sowie für die Mitglieder solcher Kulturträger gilt, wenn diese Trägerkörperschaften auf Dauer im Wesentlichen ohne Gewinnerzielung tätig sind und dies durch die zuständige Behörde im Ansässigkeitsstaat bestätigt wird.

2. Zu Artikel 21 Absatz 3

- a) Zu den Vergütungen im Sinne des Absatzes 3 gehören auch Vergütungen für einen Schaden, der als Folge von Straftaten, Impfungen oder ähnlichen Gründen entstanden ist.
- b) Die in dieser Bestimmung angeführten Bezüge sind bei Ermittlung des Progressionsvorbehalts außer Ansatz zu lassen.

3. Zu Artikel 26

(i) Die zuständige Behörde des ersuchenden Staates stellt der zuständigen Behörde des ersuchten Staates zur Darstellung der voraussichtlichen Erheblichkeit der Auskünfte die folgenden Informationen zur Verfügung, wenn diese ein Auskunftsersuchen gemäß dem Abkommen stellt:

- a) die Bezeichnung der Person, der die Ermittlung oder Untersuchung gilt;
- b) eine Stellungnahme betreffend die gesuchten Auskünfte einschließlich der Art und der Form, in der der ersuchende Staat die Auskünfte vorzugsweise vom ersuchten Staat erhalten möchte;
- c) den steuerlichen Zweck, für den um die Auskünfte ersucht wird;
- d) die Gründe für die Annahme, dass die erbetenen Auskünfte dem ersuchten Staat vorliegen oder sich im Besitz oder in der Verfügungsmacht einer Person im Hoheitsbereich des ersuchten Staates befinden;
- e) den Namen und die Anschrift von Personen, in deren Besitz sich die erbetenen Auskünfte vermutlich befinden;
- f) eine Erklärung, dass der ersuchende Staat alle ihm in seinem eigenen Gebiet zur Verfügung stehenden Maßnahmen zur Einholung der Auskünfte ausgeschöpft hat, ausgenommen solche, die unverhältnismäßig große Schwierigkeiten mit sich bringen würden.

(ii) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die in Artikel 26 vorgesehene Amtshilfe nicht Maßnahmen einschließt, die lediglich der Beweisausforschung dienen („fishing expeditions“).

(iii) Es besteht Einvernehmen darüber, dass Artikel 26 Absatz 5 des Abkommens die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen im Sinne dieses Absatzes auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.

(iv) Es besteht Einvernehmen darüber, dass zur Auslegung des Artikels 26 neben den oben angeführten Grundsätzen auch die aus den Kommentaren der OECD, einschließlich der vom OECD-Sekretariat erstellten technischen Note zu Artikel 26 des OECD-Musterabkommens, die diesem Protokoll als Anhang beigefügt ist, abzuleitenden Anwendungsgrundsätze zu berücksichtigen sind.

4. Auslegung des Abkommens

Es gilt als vereinbart, dass den Abkommensbestimmungen, die nach den entsprechenden Bestimmungen des OECD-Musterabkommens auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abgefasst sind, allgemein dieselbe Bedeutung zukommt, die im OECD-Kommentar dazu dargelegt wird. Die Vereinbarung im vorstehenden Satz gilt nicht hinsichtlich der nachstehenden Punkte:

- a) alle Vorbehalte oder Bemerkungen der beiden Vertragsstaaten zum OECD-Muster oder dessen Kommentar;
- b) alle gegenteiligen Auslegungen in diesem Protokoll;
- c) alle gegenteiligen Auslegungen, die einer der beiden Vertragsstaaten in einer veröffentlichten Erklärung vornimmt, die der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats vor In-Kraft-Treten des Abkommens übermittelt worden ist;
- d) alle gegenteiligen Auslegungen, auf die sich die zuständigen Behörden nach In-Kraft-Treten des Abkommens geeinigt haben.

Der OECD-Kommentar - der von Zeit zu Zeit überarbeitet werden kann - stellt eine Auslegungshilfe im Sinne des Wiener Übereinkommens über das Recht der Verträge vom 23. Mai 1969 dar.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu gehörig Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten dieses Protokoll unterzeichnet.

GESCHEHEN zu *Wien*, am *7. Juni* 2011, in zweifacher Ausfertigung, jede in deutscher, tadschikischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Zweifel ist der englische Text maßgeblich.

Für die Republik Tadschikistan:

Für die Republik Österreich:

Der Bundespräsident der Republik Österreich hat auf Vorschlag der
Österreichischen Bundesregierung

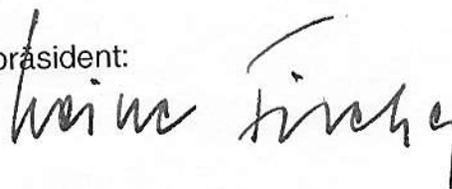
Herrn Mag. Andreas SCHIEDER,
Staatssekretär,
Bundesministerium für Finanzen,

zur Unterzeichnung des Abkommens zwischen der Republik Österreich und
der Republik Tadschikistan zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und zur
Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete der Steuern vom
Einkommen und vom Vermögen samt Protokoll bevollmächtigt.

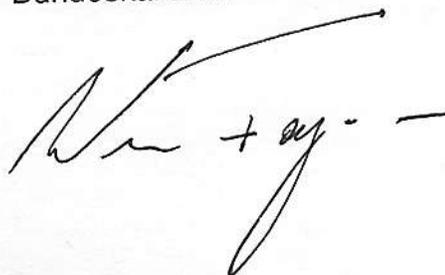
Zu Urkund dessen ist die vorliegende Vollmacht vom
Bundespräsidenten unterzeichnet, vom Bundeskanzler gegengezeichnet und
mit dem Staatssiegel der Republik Österreich versehen worden.

Geschehen zu Wien, am 1, Juni 2011

Der Bundespräsident:

Der Bundeskanzler:

Ф А Р М О Н И
ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН
У К А З

ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ ТАДЖИКИСТАН

Дар бораи лоиҳаи Конвенсия байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия оид ба канорағирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супорилани андозҳо аз даромад ва сармоя

Мутобиқи моддаи 6 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи шартномаҳои байналмилалӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон» фармон медиҳам:

- 1) Лоиҳаи Конвенсия байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия оид ба канорағирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супоридани андозҳо аз даромад ва сармоя маъқул дониста шавад.
- 2) Вазирӣ молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон Конвенсияи мазкурро аз номи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба имзо расонад ва хангоми зарурат ба матни лоиҳа тағйиру иловаҳои хусусияти муҳим надоштаро ворид намояд.
- 3) Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо тартиби муқарраргардида бо ҷониби Австрия сана ва маҳалли ба имзо расонидани ин Конвенсияро мувофиқа намояд.

Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Эмомалӣ Раҳмон

ш. Душанбе
1 июни соли 2011
№ 1075

В.р. 2

Ф А Р М О Н И
ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН
У К А З

ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ ТАДЖИКИСТАН

О проекте Конвенции между Республикой Таджикистан и Австрийской Республикой об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и на капитал

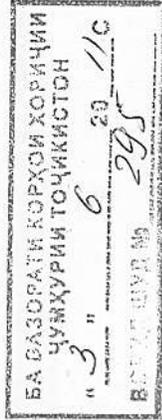
В соответствии со статьей 6 Закона Республики Таджикистан «О международных договорах Республики Таджикистан» постановляю:

- 1) Одобрить проект Конвенции между Республикой Таджикистан и Австрийской Республикой об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и на капитал.
- 2) Министру финансов Республики Таджикистан подписать указанную Конвенцию от имени Республики Таджикистан и при необходимости вносить в текст проекта изменения и дополнения, не имеющие принципиального характера.
- 3) Министерству иностранных дел Республики Таджикистан в установленном порядке согласовать с австрийской стороной дату и место подписания данной Конвенции.

Президент
Республики Таджикистан

Эмомали Рахмон

г. Душанбе
1 июня 2011 года
№ 1075

PROTOCOL

on exchange of Instruments of Ratification of the Convention between of the Republic of Tajikistan and the Republic of Austria for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with the respect to Taxes on Income and in Capital

We, the undersigned, the Minister for Foreign Affairs of the Republic of Tajikistan, Hamrokhon Zarifi and Ursula Fahringer, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Republic of Austria to the Republic of Tajikistan met today to exchange the Instruments of Ratification of the Convention between the Republic of Tajikistan and the Republic of Austria for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with the respect to Taxes on Income and in Capital, done at Vienna on June 7, 2011.

The Instruments have been found in order.

In accordance with the provision of Article 28, the Convention shall enter into force on the first day of the third month after exchange of the Instruments of Ratification. Therefore, the Convention enters into force on 1st July 2012.

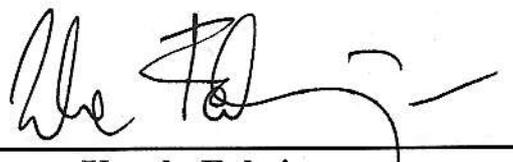
In WITNESS WHEREOF, the undersigned have signed this Protocol.

Done at Dushanbe on 3rd April 2012 in two original in English language, both texts being equally authentic.

For
the Government of the
Republic of Tajikistan

Hamrokhon Zarifi

For
the Government of the
Republic of Austria

Ursula Fahringer

RATIFIKATIONSURKUNDE

Nachdem das am 7. Juni 2011 in Wien unterzeichnete

Abkommen

**zwischen der Republik Österreich und der Republik Tadschikistan
zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und
zur Verhinderung der Steuerumgehung auf dem Gebiete
der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen
samt Protokoll**

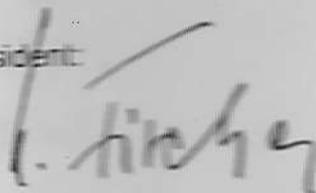
die verfassungsmäßige Genehmigung des Nationalrates erhalten hat,
erklärt der Bundespräsident dieses Abkommen für ratifiziert und verspricht
im Namen der Republik Österreich, es gewissenhaft zu erfüllen.

Zu Urkund dessen ist die vorliegende Ratifikationsurkunde vom
Bundespräsidenten unterzeichnet, vom Bundeskanzler gegengezeichnet
und mit dem Staatssiegel der Republik Österreich versehen worden.

Geschehen zu Wien, am

14. November 2011

Der Bundespräsident:

Der Bundeskanzler:

**INSTRUMENT
OF RATIFICATION**

Thereby to certify that Majlisi Namoyandagon Majlisi Oli (Parliament) of the Republic of Tajikistan has ratified the Convention between of the Republic of Tajikistan and the Republic of Austria for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with the respect to Taxes on Income and in Capital done at Vienna on June 7, 2011.

The Government of the Republic of Tajikistan promises that it will be inviolably observe all provision of this Convention.

In witness whereof this Instrument is signed and sealed with the Seal of the President of the Republic of Tajikistan.

**Emomali Rahmon
The President
of the Republic of Tajikistan**

Endorsed :

Minister for Foreign Affairs

Hamrokhon Zarifi

Done at Dushanbe, March "15", 2012

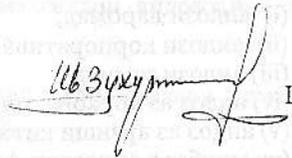
Дар бораи тасдиқи Конвенсия байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия оид ба канорагирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супоридани андозҳо аз даромад ва сармоя

Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон қарор мекунад:

1. Конвенсия байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Австрия оид ба канорагирӣ аз андозбандии дукарата ва пешгирӣ намудани саркашӣ аз супоридани андозҳо аз даромад ва сармоя, ки 7 июни соли 2011 дар шаҳри Вена ба имзо расидааст, тасдиқ карда шавад.

2. Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо тартиби муқарраргардида чониби Австрияро дар бораи аз тарафи Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷро гардидани расмиёти дохилидавлатие, ки барои эътибор пайдо кардани Конвенсияи мазкур заруранд, огоҳ намояд.

Раиси Маҷлиси намояндагони
Маҷлиси Олии Ҷумҳурии
Тоҷикистон

Ш.Зухуров

ш. Душанбе, 19 январи соли 2012,
№ 654

О ратификации Конвенции между Республикой Таджикистан и Австрийской Республикой об избежании двойного налогообложения и о предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и капитал

Маҷлиси намояндагон Маҷлиси Оли Республики Таджикистан постановляет:

1. Ратифицировать Конвенцию между Республикой Таджикистан и Австрийской Республикой об избежании двойного налогообложения и о предотвращении уклонения от уплаты налогов на доходы и капитал, подписанное 7 июня 2011 года в городе Вене.

2. Правительству Республики Таджикистан в установленном порядке уведомить австрийскую сторону о выполнении Республикой Таджикистан внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу данного Соглашения.

Председатель Маҷлиси намояндагон
Маҷлиси Оли Республики
Таджикистан

Ш.Зухуров

г. Душанбе, 19 января 2012 года,
№ 654